

**TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN
VAN DE ORDES VAN HET RECHTSGEBIED
VAN HET HOF VAN BEROEP TE
ANTWERPEN**

KAMER 1

Zitting van 31 januari 2012.

Dossiernummer : TAA/SA/0038/2011

In de zaak van:

Mr. X, advocaat, met kantoor te ...
(balie Antwerpen)

hebbende als raadsman mr. Y met kantoor te ...

I. DE PROCEDURE

Mr. X werd, bij aangetekende zending d.d. 9 augustus 2011, opgeroepen voor de tuchtraad te Antwerpen, meer bepaald om te verschijnen op de terechtzitting d.d. 27 september 2011, om 14 uur, van de 1° kamer, dit teneinde zich te verdedigen op de tenlastelegging, hierna vermeld.

Op de terechtzitting d.d. 27 september 2011 was mr. X niet aanwezig, maar werd hij vertegenwoordigd door zijn raadsman, mr. Q (balie Antwerpen) loco mr. Y (balie Antwerpen).

Op zijn verzoek werd de zaak tegensprekelijk uitgesteld naar de terechtzitting d.d. 29 november 2011.

Op die laatste terechtzitting is mr. X in persoon verschenen, bijgestaan door zijn raadsman, mr. Y.

Er waren geen klagers aanwezig.

De stafhouder, mr. Dirk Grootjans, heeft verslag gedaan.

Mr. Y heeft de verdediging van mr. X mondeling waargenomen en bovendien schriftelijk geconcludeerd, alsmede een geïnventariseerd dossier met stukken neergelegd.

Mr. X heeft gevraagd dat de zaak met gesloten deuren zou worden behandeld, en op dit verzoek is de tuchtraad ingegaan.

II. DE BETICHTING

“Wegens inbreuken op de beginselen van de waardigheid, de kiesheid, de rechtschapenheid, die aan de grondslag liggen van de uitoefening van het beroep van advocaat, en wegens inbreuk op de artikelen 1, 2 en 9 van het OVB-reglement d.d. 31 januari 2007 betreffende de aan procedures verbonden regels van confraterniteit, door meer bepaald op 3 november 2010 in kort geding procedure verstek te hebben genomen tegen een cliënte van mr. G, niettegenstaande hij van diens tussenkomst in het dossier kennis had en de vordering die in kort geding werd ingesteld overigens dezelfde was, die ook reeds in de bodemprocedure was gesteld.”.

III. DE TOELAATBAARHEID

De toelaatbaarheid van de vordering is niet betwist. De tuchtraad stelt vast dat de vordering toelaatbaar is.

IV. BEOORDELING

1. Art. 474 Ger.W.

Overeenkomstig art. 474 Ger.W. werd de tuchtprocedure tijdig, binnen de 12 maanden te rekenen van de kennisneming van de feiten door de tuchtrechtelijke autoriteit, bevoegd om de procedure op gang te brengen, opgestart.

Immers, de stafhouder werd geëdieerd bij klacht van mr. G d.d. 5 november 2010, waarna hij bij aangetekende brief d.d. 19 november 2010 aankondigde dat hij een tuchtonderzoek opstartte.

Aldus is aan het voorschrift van art. 474 Ger.W. m.b.t. de tijdige instelling van de tuchtprocedure, op straffe van verjaring, voldaan.

2. Ten gronde

Mr. X heeft verstek genomen in een kort geding procedure tegen de cliënte van mr. G, niettegenstaande hij van diens tussenkomst in het dossier kennis had en de vordering in kort geding werd ingesteld overigens dezelfde was die ook reeds in de bodemprocedure was gesteld, en betwist dit feit niet.

Hij laat evenwel gelden dat hij hierbij de belangen van zijn cliënte, die duidelijk waren en overigens bevestigd werden in de beschikking desbetreffend op verzet, heeft laten primeren op de principes van de confraterniteit.

Hij stelt voorop dat dit zelfs zijn PLICHT was en beroept zich daarvoor op de CCBE-code (2.7 en 5.1), ook op het reglement van de OVB d.d. 31 januari 2007, op basis waarvan hij trouwens wordt vervolgd.

Wel erkent hij dat hem zou kunnen worden verweten dat hij in een dossier – zaak, waarin hij de tussenkomsst van mr. G als zijn tegenstrever kende, deze confrater niet op de hoogte gebracht heeft van het feit dat de zaak werd ingeleid en dat hij in afwezigheid van zijn confrater verstek zou vorderen.

Hij voert aan dat hij daarvoor evenwel niet terechtstaat, en steunt zich op de formele tekst van de oproeping die de saisine voor de raad bepaalt.

Hij beroept zich ook op het argument dat hij, door een vordering in kort geding te stellen die dezelfde is als in de bodemprocedure, mogelijk een procedurele tekortkoming heeft gepleegd, maar geen deontologische.

Uit dit alles besluit hij, in hoofddorde, nu de tuchtraad de omvang en de aard van de overtreding, zoals zij is aangebracht door de stafhouder, niet kan wijzigen, hij dient vrijgesproken te worden.

Verderop laat hij een aantal omstandigheden gelden, die zijn handelwijze moeten verantwoorden, minstens verklaren, dan wel excuseren.

De raad is het niet eens met de stelling van mr. X als zou hij moeten worden vrijgesproken, nu de tuchtraad de omvang en de aard van de overtreding, zoals is aangebracht door de stafhouder, niet kan wijzigen.

Beslissend is of de betrokkene, in casu mr. X, daadwerkelijk heeft kunnen kennis nemen van wat hem ten laste gelegd wordt.

Daarvoor wordt verwezen naar de tenlastelegging.

Het moge dan zo zijn dat, in bepaalde omstandigheden, het geoorloofd is verstek te nemen tegen de cliënt van een confrater, van wie men het optreden in de zaak / dossier kent, tevens dat het nastreven van hetzelfde doeleinde in een kort geding procedure als in de bodemprocedure, een procedurele tekortkoming kan uitmaken, maar geen deontologische, het is en blijft zo dat mr. X, zoals ook uit het zittingsverloop d.d. 29 november 2011 is gebleken, o.m. uit zijn persoonlijke tussenkomssten, zeer goed op de hoogte is van wat hem wordt ten laste gelegd.

De verwijzing in de tenlastelegging naar de artikelen 1, 2 en 9 van het OVB-reglement d.d. 31 januari 2007 is in dit verband toereikend.

Mr. X beroept zich trouwens op dit reglement in zijn eigen conclusie.

Artikel 1

“... Teneinde een eerlijke en behoorlijke rechtspleging te bevorderen, heeft de advocaat een plicht van loyaliteit en confraterniteit.”.

Artikel 2

“Indien de procedure op tegenspraak volgt op voorafgaande contacten tussen advocaten, moet de advocaat zijn confrater inlichten dat een procedure wordt ingesteld, tenzij deze kennisgeving de rechtmatige belangen van de cliënt schendt.”.

Artikel 9

“De advocaat die vaststelt dat een in de zaak betrokken confrater afwezig is op een vastgestelde zitting doet al het mogelijke om hem te bereiken en met hem af te spreken alvorens de zaak, indien nodig, in zijn afwezigheid te laten behandelen.

De zaak mag enkel in afwezigheid van de advocaat worden behandeld indien de tegenstrever vooraf de afwezige advocaat schriftelijk had verwittigd van de pleitdatum en van zijn intentie om de zaak in elk geval te behandelen.”.

Welnu, het zijn deze bepalingen van het reglement van de OVB d.d. 31 januari 2007, zeer uitdrukkelijk en expliciet art. 9, die mr. X met voeten heeft getreden.

Dit blijkt uit het relaas, dat door hemzelf is gegeven ter zitting: zonder tussen het ogenblik van de door hem namens zijn cliënte uitgebrachte dagvaarding en dit van de terechtzitting mr. G te waarschuwen / aan te schrijven / te telefoneren, stuurt hij zijn medewerker naar de terechtzitting en wanneer deze hem, in de loop van de terechtzitting, belt met vraag tot instructies, zegt hij meteen dat de zaak moet behandeld worden, hetgeen betekent “verstek nemen”.

Hier, en op dit punt, gaat mr. X in de fout.

I.p.v. aan zijn medewerker mee te delen dat deze meteen de zaak diende te behandelen, d.w.z. verstek te nemen, had hij alsnog pogingen moeten in het werk stellen om mr. G te bereiken en naar de terechtzitting te laten komen.

Hij heeft geen enkele poging in die zin ondernomen, en dat is foutief.

Zoals ook uit zijn eigen verklaringen op de terechtzitting is gebleken, o.m. dat hij, in de toekomst, niet meer zo zou handelen, blijkt dat hij zich bewust is van wat hem ten laste wordt gelegd, overeenkomstig de artikelen 1, 2 en 9 van het OVB-reglement d.d. 31 januari 2007.

Overigens geschiedt het onderzoek van de tuchtraad “in rem”, en is deze tuchtraad niet gebonden door de letterlijke bewoordingen van de tenlastelegging (zie J. Stevens, Regels en gebruiken van de advocatuur te Antwerpen, 2° editie 1997, 1150-1151).

Evenwel kan, in de omstandigheden waarin mr. X verkeerde op de bewuste datum van 29 oktober 2010, enig begrip getoond worden voor zijn handelwijze, en deze strekt tot inschikkelijkheid van de tuchtraad.

Immers ging het om een vrij complex dossier, waarin zijn cliënte zich bedrogen voelde door de tegenpartij, die blijkbaar de zaak wenste te vertragen, en werd hij, plots, blijkbaar op kantoor, geconfronteerd met de vraag van zijn medewerker wat hij, op dat ogenblik zelf, moest doen.

Nadien heeft hij zich uit de zaak teruggetrokken om geen verdere incidenten uit te lokken.

Ook de persoonlijke situatie, waarin mr. X verkeerde op dat ogenblik, zet aan tot mildheid: zijn moeder was ongeneeslijk ziek en zou trouwens enkele weken later overlijden.

Tot slot heeft mr. X, die reeds advocaat is sedert oktober 1976, een volstrekt blanco tuchtverleden.

In die omstandigheden past het hem het voordeel van de opschorting toe te kennen.

**OM DEZE REDENEN
DE TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN VAN DE ORDES VAN HET
RECHTSGEBIED VAN HET HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN**

Rechtsprekend in tuchtzaken, in eerste aanleg en tegensprekelijk;

Verklaart de tuchtvervolging toelaatbaar en gegrond in de volgende mate:

Zegt dat de tenlastelegging t.a.v. mr. ☒ bewezen is.

Schort de uitspraak van de veroordeling t.a.v. mr. ☒ op voor een periode van één jaar vanaf de datum van de beslissing;

Hebben deelgenomen aan de behandeling, de beraadslaging en de uitspraak:

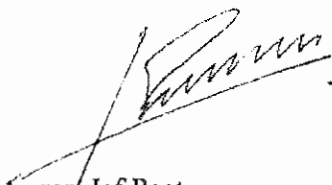
Stafhouder Jef Peeters, voorzitter,
de assessoren :
mr. Frans Mattheessens, balie Antwerpen, assessor,
mr. Jan Coch, balie Hasselt, assessor,
mr. Jan Dyck, balie Antwerpen, assessor,
mr. Raymond Eugène, balie Antwerpen, assessor.

Heeft eveneens deelgenomen aan de behandeling en de uitspraak: de secretaris, mr. Paul Van Leemput;

De behandeling van de tuchtzaak en de uitspraak hebben plaatsgehad met gesloten deuren;

De zaak werd behandeld in het Nederlands.

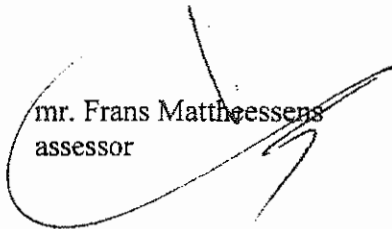
Aldus gewezen en uitgesproken te Antwerpen op 31 januari 2012

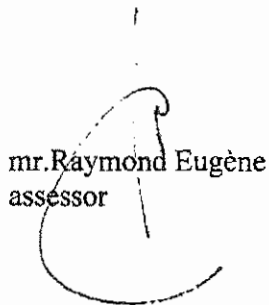
mr. Jef Peeters
voorzitter

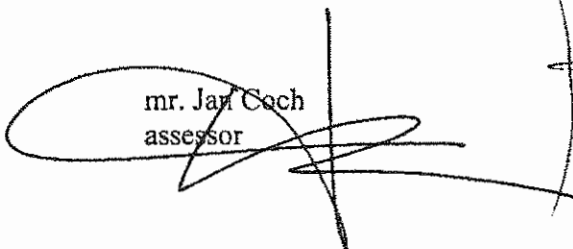
mr. Jan Dyck
assessor

mr. Frans Mattheessens
assessor

mr. Raymond Eugène
assessor

mr. Jan Coch
assessor

mr. Paul Van Leemput
secretaris